

Dosarul nr. 3ra-1100/18

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău – A. Negru

Instanța de apel: CA Chișinău – V. Negru, V. Mihaila, A. Bostan

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției,
în cauza civilă la acțiunea Cristinei Martin împotriva Ministerului Justiției cu
privire la contestarea parțială a actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de către Ministerul Justiției, s-a menținut hotărârea
Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din data de 15 septembrie 2016,

constată:

La 28 aprilie 2016 Cristina Martin a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 152 din
data de 17 februarie 2016, în partea substituirii Cristinei Martin în cadrul Comisiei
de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați.

În motivarea acțiunii Cristina Martin a indicat că la 12 octombrie 2015, prin
Ordinul Ministerului Justiției nr. 449 a fost aprobată componența nominală a
Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați, aceasta fiind
desemnată în calitate de membru titular din partea Ministerului Justiției.

La 17 februarie 2016 prin intermediul poștei electronice Cristina Martin a
primit înștiințare privind modificarea ordinului nr. 449 din 12 octombrie 2015 și
anume înlocuirea acesteia cu un alt membru desemnat de Ministerul Justiției, fără
a face vreo argumentare a necesității de substituție.

Nefiind de acord cu ordinul nr. 152 din 17 februarie 2016 și în scopul
respectării procedurii prealabile reclamanta la 02 martie 2016 a depus cerere
prealabilă, prin care a solicitat anularea ordinului, considerându-l ca fiind
nemotivat și emis contrar normelor legale, însă Ministerul Justiției nu a răspuns la
cererea prealabilă și nu a anulat ordinul.

În susținerea ilegalității ordinului contestat Cristina Martin a invocat faptul că
deși ordinul respectiv prevede modificarea membrilor Comisiei de autorizare și
disciplină a administratorilor autorizați, prin substituirea acesteia cu o altă
persoană, ceea ce presupune încetarea mandatului membrului substituit, însă ca
temei fiind indicate prevederile referitor la instituirea Comisiei, statutul juridic și
reguli de organizare a activității acesteia.

Astfel, Ministerul Justiției la emiterea ordinului contestat nu a respectat
prevederile legale și nu a indicat temeiul de încetare a mandatului Cristinei Martin
prin substituirea acesteia cu o altă persoană și reieșind din faptul nesoluționării a

litigiului pe cale amiabilă, ordinul contestat urmează a fi anulat, ca fiind nemotivat și emis contrar normelor legale.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din data de 15 septembrie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată, s-a anulat ordinul Ministerului Justiției nr. 152 din 17 februarie 2016, s-a restabilit Cristina Martin în calitate de membru al Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați. (f.d. 41, 47-49).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 13 iunie 2017 a respins apelul declarat de Ministerul Justiției, a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din data de 15 septembrie 2016. (f.d. 73, 74-82)

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 22 iunie 2018 Ministerul Justiției a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii. (f.d. 85-88)

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și a apreciat arbitrar probele administrate la materialele dosarului.

Ministerul Justiției a menționat că ordinul contestat a fost emis cu scopul asigurării unei bune funcționări a Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați, ori reclamanta Cristina Martin a fost aleasă în componența comisiei nominalizate, ca reprezentant desemnat de Ministerul Justiției, deși nu era angajată a Ministerului Justiției.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 iunie 2017, informații privind recepționarea acesteia de către Ministerul Justiției la materialele dosarului lipsește.

Astfel, recursul declarat la 22 iunie 2018, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ministerul Justiției, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele

expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ministerul Justiției, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Ministerul Justiției, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas